

عنوان مقاله:

تحلیلی بر آسیب شناسی پویانمایی های آموزشی ساخت ایران برای کودکان گروه سنی الف (مطالعه موردی: شهر شیراز)

محل انتشار:

فصلنامه جلوه هنر، دوره 12، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مزدک نظری - مربی گروه گرافیک موسسه آموزش عالی آیدادانا، شیراز، ایران، نویسنده مسئول.

افسانه تابع - مربی گروه گرافیک موسسه آموزش عالی آیدادانا، شیراز، ایران

نصراالله تسلیمی - استادیار گروه پژوهش هنر، دانشگاه علم و هنر یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

با توجه به این که بسیاری از پژوهشگران معتقدند، اغلب پویانمایی های آموزشی ایران، دارای سطح کیفی مساعدی نمی باشند، هر ساله از میزان مخاطبان نشان کاسته می شود و موجب خسارت های جبران ناپذیری بر گستره پیشرفت جامعه می گردند؛ بدین سبب، مقاله پیش روی از جمله راه کار های توسعه کشور و رسانه ای آن را آموزش هم زمان و مناسب هنری و اجتماعی بزرگ سالان و کوچک ترین عضو جامعه (کودکان) دانسته؛ باور دارد با شناسایی آسیب ها و قابلیت های موجود در این هنر صنعتی (پویانمایی) - که از ارزشمندترین شیوه های تربیتی سرگرم کننده بوده- و بهره مندی از تئوری الماس فرهنگی وندی گریزولد، روش های کتاب خانه ای و میدانی، تجزیه و تحلیل کمی و کیفی داده ها، هم چنین، پاسخ دادن به این پرسش که: چگونه کودکان گروه سنی الف با تخیلات تصویر شده خویش و پویانمایی های آموزشی بهترین همبستگی را برقرار می کنند؟ قادر خواهد بود در جهت بلوغ به موقع کودکان گروه سنی سه تا شش سال شیرازی گامی ارزشمند بردارد. بر این اساس، در کنار روند یاد شده توانایی های جسمی و ذهنی، کنش ها و واکنش های سالم هنری خردسالان و افراد پیرامونی ایشان برای ارائه سه دسته از نظرات کلی مطالعه حاضر، به شرح (۱) فرهنگ سازی و تعلیم مبانی اجتماعی و رفتاری افراد با کودکان، (۲) تشویق خردسال به انجام کار هنری و (۳) مشارکت گروه سنی یاد شده در تولید محتوا و تصاویر متحرک ایرانی، نقش اساسی داشته است.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، پویانمایی (انیمیشن)، آموزش، کودک، ایران-شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1369841>

